

वा० रा०

॥८३॥

॥ ५१ ॥ निवर्तत निवर्तध्वं ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दिष्टं संदिष्टं ॥ ५४ ॥ प्रमाणं कर्तव्याकर्तव्यनिश्चायकाः ॥ अथापि एनं सुषेणं विशिष्यप्रमाणं संस्थाप्य ॥ ५५ ॥ कृत
स्य प्रतिकर्मणा उपकारप्रत्युपकारेण ॥ अस्यकार्यस्येति रावणवधांतरामकार्यस्येत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेकिष्किधाकां

एतावद्दानरैः शक्यंगंतुं वानरपुंगवाः ॥ अभास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परं ॥ ५१ ॥ अवगम्यतु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ॥ अस्तं प
वर्तमासाद्य पूर्णे मासे निवर्तत ॥ ५२ ॥ ऊर्ध्वमासान्नवस्तव्यं वसन्वध्यो भवेन्मम ॥ सहैव शूरो युष्माभिः श्वशुरो मे गमिष्यति ॥ ५३ ॥
श्रोतव्यं सर्वमेतस्य भवद्भिर्दिष्टकारिभिः ॥ गुरुरेष महाबाहुः श्वशुरो मे महाबलः ॥ ५४ ॥ भवंतश्चापि विक्रांताः प्रमाणं सर्व एव हि ॥ प्र
माणमेनं संस्थाप्य पश्यध्वं पश्चिमां दिशं ॥ ५५ ॥ कृतकृत्या भविष्यामः कृतस्य प्रतिकर्मणा ॥ अतो न्यदपि यत्कार्यं कार्यस्यास्य प्रियं भ
वेत् ॥ संप्रधार्य भवद्भिश्च देशकालार्थं संहितं ॥ ५६ ॥ ततः सुषेण प्रमुखाः प्लवंगमाः सुग्रीववाक्यं निपुणं निशम्य ॥ आमं च सर्वेषु व
गाधिपास्ते जग्मुर्दिशं तां वरुणाभिगुप्तां ॥ ५७ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० कि० द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३
ततः संदिश्य सुग्रीवः श्वशुरं पश्चिमां दिशं ॥ वीरं शतबलं नाम वानरं वानरेश्वरः ॥ १ ॥ उवाच राजा सर्वज्ञः सर्ववानरसत्तमः ॥ वाक्यमात्म
हितं चैव रामस्य च हितं तदा ॥ २ ॥ ततः शतसहस्रेण त्वद्विधानां वनौकसां ॥ वैवस्वतसुतैः सार्धं प्रविष्टः सर्वमंत्रिभिः ॥ ३ ॥ दिशं त्युदीचीं
विक्रांतहिमशैलावतंसिकां ॥ सर्वतः परिमार्गध्वं रामपत्नीं यशस्विनीं ॥ ४ ॥

वैदेहीं देशदत्ताभिज्ञः ॥ २ ॥ वैवस्वतसुतैर्यमसुतैः ॥ ३ ॥ विक्रांतेति शतबलिनः संबुद्धिः ॥ सर्वतइतिसामान्यतो नियोः ॥ ४ ॥
दे द्विचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४२ ॥ ॥ ७३ ॥ ७३ ततइति ॥ १ ॥ स

कि० कां०

॥८३॥